

2016

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME**

No. 107

STAATSBESLUIT van 5 augustus 2016 ter uitvoering van de artikelen 3 en 8 van de Wet DNA-databank in Strafzaken (S.B. 2014 no. 117) (Besluit DNA-databank in Strafzaken).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

Overwegende, dat - ter uitvoering van de artikelen 3 en 8 van de Wet DNA-databank in Strafzaken (S.B. 2014 no. 117) - het nodig is het volgende vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, vastgesteld het onderstaand door de Raad van Ministers voorbereid staatsbesluit:

Artikel 1

Onverminderd de bevoegdheid van de arts en de verpleegkundige, kan het afnemen van wangslimvlies, bloed of haarwortels geschieden door een door de vervolgingsambtenaar aangewezen opsporingsambtenaar, die:

- a. de speciaal hiertoe verzorgde training met goed gevolg heeft doorlopen, en
- b. werkzaam is bij de afdeling Forensische Opsporing van het Korps Politie Suriname, of bij de Medische Dienst van een gevangenisinrichting.

Artikel 2

Het Forensisch DNA Laboratorium, ondergebracht in het Medisch Wetenschappelijk Instituut, is aangewezen om in opdracht van de vervolgingsambtenaar of de rechter-commissaris, DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal.

Artikel 3

1. Dit staatsbesluit kan worden aangehaald als: Besluit DNA-databank in Strafzaken.
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Het treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van zijn afkondiging.
4. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van dit staatsbesluit.

Gegeven te Paramaribo, de 5e augustus 2016.

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste augustus 2016
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

STAATSBESLUIT van 5 augustus 2016 ter uitvoering van de artikelen 3 en 8 van de Wet DNA-databank in Strafzaken (S.B. 2014 no. 117) (Besluit DNA-databank in Strafzaken).

NOTA VAN TOELICHTING

Het gebruik van DNA-materiaal als bewijs ter terechtzitting in strafzaken heeft in de tweede helft van 2014 een wettelijke basis gekregen.

Naast het vaststellen van de bevoegdheden van opsporings- en vervolgingsautoriteiten, de gevallen waarvoor DNA-onderzoek is toegestaan en andere zaken in het Wetboek van Strafvordering, voorziet de Wet DNA-databank in onder meer de instelling van de databank en regels voor de wijze van afnemen, bewaren en vernietigen van celmateriaal. Beide wetten en de daarin voorgeschreven uitvoeringsbesluiten, waaronder het onderhavige, beogen de integriteit van het uiteindelijke resultaat van het forensisch technisch onderzoek te helpen waarborgen.

Immers, de bewijswaarde van het DNA-onderzoek in een strafzaak is afhankelijk van alle omstandigheden van de zaak, waaronder die op de plaats delict tijdens het verzamelen en veiligstellen van celmateriaal. In dit kader moet ter waarborging van de zogenaamde ‘chain of custody’, onder meer elke handeling met het onderzoeksmateriaal worden beschreven en vastgelegd. Voorts moeten de professionele competenties van betrokkenen zijn vastgesteld en moeten de onderzoeksinstanties wettelijk zijn aangewezen.

Het onderhavige staatsbesluit stelt in artikel 1 ter uitvoering van artikel 3 van de Wet DNA-databank in strafzaken vast aan welke eisen de opsporingsambtenaren die door de vervolgingsambtenaar met de afname van celmateriaal worden belast, moeten voldoen.

Ook deze vaststelling beoogt de hoogst mogelijke zorgvuldigheid en veiligheid bij de uitoefening van bevoegdheden te bewerkstelligen.

In de praktijk zal blijken dat het voornamelijk deze groep ambtenaren is die met de afname van celmateriaal wordt belast en in mindere mate de arts of verpleegkundige. Hoewel de wet dit niet uitdrukkelijk bepaalt, kan het nodig blijken dat wanneer artsen en verpleegkundigen worden ingezet om celmateriaal af te nemen, ook zij een aanvullende training hiertoe behoeven. Deze aanvullende training heeft onder meer betrekking op specifieke vaardigheden met betrekking tot de afname van celmateriaal.

Het DNA-onderzoek zelf dient uiteraard te geschieden in een speciaal daartoe ingericht en beveiligd laboratorium met speciaal daarvoor bestemde apparatuur. In verband hiermee heeft de Staat, in deze het Ministerie van Justitie en Politie, in 2010 een overeenkomst gesloten met het Medisch Wetenschappelijk Instituut, op grond waarvan thans het forensisch DNA laboratorium aldaar is ondergebracht. Dit Forensisch DNA Laboratorium is speciaal voor dit doel ingericht en voorzien van de voor forensisch DNA onderzoek benodigde apparatuur. Gedurende de afgelopen jaren is het personeel opgeleid en getraind om op verantwoorde wijze forensisch DNA-onderzoek te verrichten.

Het onderhavige staatsbesluit wijst in artikel 2 ter uitvoering van artikel 8 van de Wet DNA-databank in strafzaken, het Forensisch DNA Laboratorium ondergebracht in het Medisch Wetenschappelijk Instituut aan de Kernkampweg 5, aan om in opdracht van de vervolgingsambtenaar of de rechter-commissaris, DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal.

Paramaribo, 5 augustus 2016,

DESIRÉ D. BOUTERSE